

УДК 368.03:330.332

Осінова М. А.

студентка 5 курсу, ОНЕУ

Добриніна Л. В.,

викладач кафедри ФМ та ФР ОНЕУ

Формування інвестиційного портфеля страхових компаній

Питання формування інвестиційного портфеля суб'єктами господарювання постійно знаходиться у полі зору економістів. Проте інвестиційна діяльність страхових організацій в суспільстві перебуває у стадії розвитку та дослідження. Тому формування інвестиційного портфеля та його оптимізації для успішного розвитку страхових компаній в Україні є одним з пріоритетних напрямків вивчення.

А.В. Василенко вважає фінансові ресурси «основною і найбільш ваговою складовою капіталу страхової компанії». Вона вважає, що «капітал страховиків перебуває у грошовій формі переважно на стадії його залучення. У подальшому процесі здійснення інвестиційної діяльності частина грошових коштів трансформується в активи, формуючи таким чином інвестиційний портфель страховика»[1].

У Законі України «Про страхування» (ст. 2) визначено, що «предметом безпосередньої діяльності страховика можуть бути лише страхування, перестрахування і фінансова діяльність, пов'язана з формуванням, розміщенням страхових резервів та їх управлінням» [4].

Невід'ємною складовою діяльності страховика є добре організована його інвестиційна діяльність, яка забезпечує якість його послуг та визначає ринкову позицію окремого страховика. У забезпеченні ефективного функціонування та розвитку страхової компанії як учасника фінансового ринку особливе місце посідає встановлення стратегії та розробка варіантів розвитку з урахуванням тенденцій у внутрішньому та зовнішньому середовищі та дій конкурентів. Однак кожен учасник має свою особливу стратегію[2]. Саме стратегія інвестування дає можливість страховій компанії

розвиватися, збільшувати інвестиційний капітал та власні ресурси. Визначають наступні цілі формування інвестиційного портфеля страховими компаніями: збереження коштів, їх висока ліквідність та прибутковість. [3]

Відповідно до чинного законодавства інвестиційний портфель може складатися з банківських депозитів, державних облігацій, облігацій підприємств, нерухомості, акцій, грошових коштів на поточних рахунках, прав вимоги до перестраховиків.

Інвестиційний портфель – це інструмент, який дозволяє розподілити економічні ризики страхових компаній по різних активах. Поєднання різних типів активів створює баланс в інвестиційному портфелі у випадку зниження ефективності одного з зазначених активів.[5] Інвестиційні портфелі відрізняються за структурою і ступенем складності управління. Але значну частку в них займають саме банківські депозити.

Від типу портфеля (портфель реальних інвестицій, портфель фінансових інвестицій та змішаний) залежить рівень ризику та інші параметри портфеля. Головне завдання здійснення портфельного інвестування є покращення умов інвестування шляхом надання сукупності інвестиційних активів таких характеристик, які неможливо було б отримати без їх комбінації. В інвестиційному портфелі страховика виокремлюють два основних параметра: це ризик та дохідність.

Алгоритм створення інвестиційного портфеля страховика:

- 1) Обрати один із двох типів портфеля: а) інвестиційний портфель, що переважно орієнтований на одержання доходу за рахунок відсотків і дивідендів;
б) інвестиційний портфель, що спрямований на приріст курсової вартості інвестиційних цінностей, які входять до нього.
- 2) Оцінити прийнятне для даної страхової компанії поєднання ризику і прибутковості інвестиційного портфеля та, відповідно, визначити структуру портфеля, що відповідає виробленим критеріям;

- 3) Визначити характер первісного складу портфеля за ступенем ризику: агресивний (висока ступінь ризику) або консервативний (низька ступінь ризику).
- 4) Управління портфелем, тобто його реструктуризація в разі, якщо характеристики портфеля не відповідають поставленим цілям.
- 5) Оцінка ефективності портфеля і перегляд ухваленої стратегії.

Основним же завданням управління інвестиційним портфелем страхової компанії є оптимальний розподіл інвестиційних ресурсів.[1,5]

Таким чином, при формуванні інвестиційного портфеля, який пов'язаний з виконанням страхових зобов'язань, необхідно враховувати вплив наступних факторів: зв'язок даного портфеля з виконанням страхових зобов'язань, вплив страхового портфеля на інвестиційну діяльність страховика, обов'язковість наявності грошових коштів, менталітет інвестиційної поведінки страховика та можливості отримання інвестиційного доходу. страховик має можливість здійснювати інвестиційну діяльність відповідно до пріоритетних цілей компанії і поставленими нею завданнями. Цей інвестиційний портфель включає тільки ті активи, які не призначені для забезпечення виконання зобов'язань страхової компанії.

Список використаних джерел:

1. Гавриляк Т.С. Особливості формування інвестиційного портфеля страхових організацій України.//Науковий вісник Херсонського державного університету. Випуск 8. Частина 2. 2014. – с. 210-213.
2. Добриніна Л.В. [Особливості стратегії учасників фінансового ринку](#)/ Л.В. Добриніна//Науковий вісник Херсонського державного університету 27/3.2017. – с.24
3. Жабинець Й.О. Інвестиційна стратегія та ефективність інвестиційної діяльності європейських страховиків [Текст] / Й.О. Жабинець // «БІЗНЕСІНФОРМ». – 2014. – № 2. – С. 71-75.

4. Про страхування [Електронний ресурс]: Закон України від 07.03.96 № 85/96-ВР зі змінами та доповненнями. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi>.
5. Іоргачова М.І., Коцюрубенко Г.М., Бондаренко П.В. Інвестиційний портфель страховика: ризики та управління ними. // Економіка і суспільство. Випуск 6, 2016. – с. 321-326.

УДК: 339.727.2

Павлюк Р.П.,

*студент МЕіМ 5 курсу, спец. 072, «Фінанси,
банківська справа та страхування»*

Науковий керівник – Руденко-Сударєва Л.В.,

д.е.н., професор, ДВНЗ «КНЕУ імені Вадима Гетьмана»

Облігації катастроф як інноваційний гібридний інструмент фінансування діяльності корпорацій

Розвиток світової господарської системи сприяє удосконаленню і ускладненню інструментів фінансування діяльності корпоративного сектору. Зміни у світовій економіці породжують і низку ризиків, які компанія повинна навчитися хеджувати. Прості та традиційні інструменти фінансування є дорогими, тому не завжди відповідають стратегії компанії. Таким чином збільшується попит на інноваційні похідні фінансові інструменти.

Проблематику застосування різноманітних фінансових інструментів досліджують у вітчизняних та зарубіжних наукових і бізнесових колах досить тривалий час. У роботах Федосова В., Савчук Н., Руденко-Сударєвої Л., Мусієць Т., Стукало Н., Макогона Ю., Шевчука В. це знайшло відповідне відображення. Втім додаткової уваги потребують саме гібридні інструменти фінансування діяльності корпорацій, що зумовило написання даної роботи.

Як свідчить багаторічна практика потужних гравців міжнародного